

Edward Matwijkiw 1937-2012

1. til 28. juni 2017 · Kongegaarden · Fernisering 8/6 kl.15

! **Bemærk:** Den annoncerede udstilling for maj måned med Finn Lærkenfeldt og Kit Kjærbye er udsat til 2018.

Medlemskab af Korsør Kunstforening 2016/17:

Personligt medlemskab 330 kr.
 Børn, studerende og skoleklasser (under 25 år) 165 kr.
 Virksomheder (særlig service) 1600 kr.
 Betalt kontingent giver ret til afhentning af medlemsgaven
 – for 2016/17 er det foreningens jubilæumsskrift samt en valgfri medlemsgave fra tidligere år.

Korsør Kunstforening
 Støttet af Slagelse Kommune
 Kongegaarden · Algade 25 · Korsør
 tlf. 5837 7890 · tirs-son kl. 11-16
 www.korsorkunst.dk

Edward Matwijkiw (1937-2012) var så dansk, som en danskfødt maler kan blive det. Men når klangen af hans navn giver associationer til Østeuropa, er det ikke helt forkert. For på mødrene side stammede hans familie fra Polen, og på fædrene side kan man følge familien tilbage til Ukraine. Selv kom Edward Matwijkiw til verden i Trørød, og det blev også i Danmark, at han voksede op, fik sin uddannelse og kom til at afholde de fleste af sine udstillinger.

Da Matwijkiw var i tyverne, rejste han til bl. a. Tyskland, England, Spanien og Frankrig for at supplere det, han havde lært på Kunstakademiet i København, og for at opleve sin egen tids kunst – ved selvsyn. Han nåede også til Rom, ligesom han opholdt sig flere gange i USA. Men hans billeder kom aldrig til at aflægge direkte vidnesbyrd om disse rejser. For han malede ikke på sine rejseindtryk. Det gav heller ikke senere mening at se hans billeder som refleksioner over – eller reaktioner på – bestemte nationale påvirkninger. I sit billedsprog var Edward Matwijkiw blot så international, som en maler kan blive det. For han arbejdede abstrakt. Som kunstner havde han altså valgt et sprog, der nemt overskred nationale grænser, om end det havde mange nationale dialekter. På det område forblev amerikaneren Willem de Kooning en af hans påvirkninger. Ligesom Kooning dyrkede han gerne den menneskelige krop som et af udgangspunkterne for sin kunst og som en kerne, hvorfra et billede altid kunne vokse frem. Men fascinationen af denne krop fandt altid sted på det spontane og frigitte maleris præmisser, som en improviseret og dog målrettet leg med farvens og formens muligheder på et lærred. Opgaven var altid at skabe en poetisk og ekspresiv tilstand på lærredet, hvor

klare, stærke farver dels afbalance-rede hinanden, dels kommunikerede harmonisk indbyrdes, enten over hele fladen eller på fladens præmisser.

Kroppens forvrængning – og forvandling til et nyt kunstnerisk potentiale – var et tema, der i en længere periode satte sit præg på Matwijkiws maleri, men ikke kun på det. For den prægede også hans eksperimenterende arbejde med fotografiet.

Her deformerede han bevidst sine modeller ved at optage dem gennem store bølgede eller buklede plader af akryl, som kunne være sat sammen foran kameraet. På denne måde bevarede han en indirekte relation til virkeligheden, til et menneskeligt indhold, og det var en relation, som han nødtigt forlod. Derimod viste han, at han til hver en tid var i stand til at bruge den efter lyst og behov for selv at kunne komme videre. Og han kom videre. Figurmaleriet lærte Matwijkiw efterhånden at lægge så meget afstand til, at det blev næsten usynligt hos ham selv. Efterhånden kom hans bestræbelser foran staffeliet til at gælde et maleri, der ikke viste tilbage til noget genkendeligt. Til trods herfor havde det en dagsorden, og denne dagsorden var bestemt af maleriets egne muligheder og virkninger. I stedet for at forholde sig til naturen som emne stræbte han altid efter at udtrykke billedets egen natur, også hvis det betød, at han måtte lægge enhver naturalisme bag sig. Her blev han hjulpet af sit sikre instinkt for valget af farve, farvens timing og sikre fordeling, alt det, der kan gøre et sådant maleri vedkommende og væsentligt.

Det blev på denne baggrund, at Matwijkiw fandt frem til den kreative frihed, som blev hans styrke, og som i dag står som hans eftermæle.

Vejen hertil havde været lang og svær, men aldrig uden sin egen indre konsekvens.

Edward Matwijkiw debuterede i 1961 på Kunstnernes Efterårsudstilling, kaldet KE, og havde sine første separate udstillinger hos Galerie Birkdam i 1961 og hos Galerie Jensen i 1968. Siden har han deltaget i mange galleriudstillinger, enten alene eller sammen med andre. I en årrække var han også medlem af sammenslutningen Decembristerne.

Som maler, fotograf, grafiker og tegner er Edward Matwijkiw repræsenteret i bl.a. Kobberstiksamlingen, i Det Nationale Fotomuseum på Det Kgl. Bibliotek, Skive Museum, Statens Kunstfond og Kastrupgaardsamlingen. Malerier af ham findes bl. a. på Københavns Universitet. Han har løst flere udsmykningsopgaver, i 1996 udførte han et stort keramisk relief i Wiesbaden. I 2005 arrangerede The Ukrainian Institute of Modern Art i Chicago en udstilling med hans male-

Peter Michael Hornung, maj 2017.